

Bilag til Bet. o. Lovf. om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer.

Som i Bemærkningerne til Lovforslaget anført har man ikke ment at kunne lægge Omsætningen i 1914 eller den hidtil forløbne Del af 1915 til Grund, men har henholdt sig til det for 1913 opgivne Beløb ca. 1,700 Millioner. Naar Rigtigheden af dette Tal i Fagpressen er draget i Tvivl under Henviisning til, at det langt overstiger saavel det Beløb, som Omsætningen efter de officielt tilgængelige Tal for Perioden 1900 til 1909 gennemsnitlig har andraget, som den officielle Omsætning i 1913, skal hertil kun bemærkes, at Tallet, som anført, hidrører fra de af Grosserer-Societetet tilvejebragte Oplysninger fra de paagældende Institutioner og Personer og angiver disses samlede Omsætning efter de paagældende Værdipapirers Kursværdi, medens de i den paagældende Bladartikel offentliggjorte Tal maa antages kun at angive den paa Børsen under selve Noteringen stedfundne Omsætning og efter de paagældende Effekters nominelle Værdi.

Naar det samtidig imod at lægge Omsætningen i 1913 til Grund anføres, at dette Aar ikke i denne Forbindelse kan betragtes som et Normalaar, men maa antages at have dannet Afslutningen paa en Højkonjunkturperiode, er dette formentlig heller ikke afgørende, naar henses til de Beløb, Omsætningen har andraget efter Indberetningerne for 1914 og de første 8 Maaneder af 1915.

Den Reduktion, Tallet paa de 1,700 Millioner maa undergives som Følge af de i Forslaget indeholdte Lempelser for Omsætningen mellem Banker og Vekselerere, kan naturligvis kun anslaa ganske skønsmæssigt, og det samme gælder Afgørelsen af, hvorledes Omsætningen fordeler sig mellem Aktier og Obligationer, i hvilken sidste Henseende man navnlig skal henvise til, at kun nogle faa af Bankerne i deres Indberetninger opgav særlige Beløb for Aktier og Obligationer, og at der i Kursnoteringsudvalgets Indberetning kun opgaves et samlet Beløb for Omsætningen i Fonds. Imidlertid har man efter bedste Skøn paa Grundlag af de i Sverige indhøstede Erfaringer og efter forudgaaende Raadførelse med Kursnoteringsudvalgets Formand ment at kunne anslaa Omsætningen i Obligationer til $\frac{1}{10}$ af den samlede Omsætning og den afgiftsfri Omsætning i Aktier til $\frac{1}{3}$ af den samlede Omsætning af disse.

ad 2. Der findes ingen Opgørelse over den samlede Omsætning for bemeldte Aar, saaledes som tilvejebragt af Skattedepartementet for Aarene 1913—15, og det maa efter Konference med Kursnoteringsudvalgets Formand antages at være et meget betydeligt Arbejde for de paagældende Firmaer og Personer at tilvejebringe de fornødne Oplysninger, ligesom det maa anses for tvivlsomt, om det fornødne Materiale hertil overhovedet endnu er i Behold eller kan rekonstrueres.

Man har derfor næret Betænkelighed ved at rette Henvendelse til de paagældende om Tilvejebringelse af disse Oplysninger.

ad 3. Medens en særlig Beskatning af Terminshandel i Varer ikke kendes, er derimod Varehandel, der foregaar paa Grundlag af fastsatte Børsusancer, i Tyskland optaget som Led i Rigsstempeloven af 3. Juli 1913 under Afsnit III. ved Siden af Effekter. Satsen er 0,4 pro mille. I Frankrig gælder en tilsvarende Ordning. Terminshandel i Varer rammes her sammen med den øvrige Børsomsætning gennem en særlig, forholdsvis ringe Stempelafgift (0,1 pro mille). I Italien behandles Terminshandel i Varer ligeledes paa samme Maade som anden Børsomsætning og er belagt med en fast Stempelafgift uanset Omsætningens Størrelse. En tilsvarende Fremgangsmaade anvendes ogsaa adskillige andre Steder.

ad 4. Skattedepartementet har under 23. d. M. anmodet Ministeriet for Handel og Søfart om at meddele Departementet de paagældende Oplysninger saa vidt mulig omgaaende.

Naar disse modtages, skal de uden Ophold bliye tilstillet Udvalget.

ad 5. Kontrollen tænkes i Hovedsagen at skulle bestaa i en Revision af de af Bankerne og Vekselererne førte særlige Blankethæfter (jfr. Forslagets § 7).

Meningen er, at de paagældende Hæfter, efterhaanden som de er udskrevne, dog hyppigst en Gang om Maaneden, indsendes til Skattedepartementet eller udenfor København til vedkommende Amt, som derefter fordeler dem mellem de forskellige Tilsynsmænd til Revision. Ligesom det saaledes bliver vedkommende Tilsynsmyndighed, der bestemmer Fordelingen af de enkelte Vekselereres